1e Jaargang, nummer 13, 18 juni 2025

Het Magazijn

Blad van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland sinds de 1570-er jaren.
Zusterblad van de bladen De Nieuwe Doleantie, Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

CALVIJN EN PIGHIUS 4

Calvijn, hoewel in velerlei opzicht een briljant theoloog, is een meesterbedrieger. Na de val kwam het juk van de noodzaak op de mens, stelden zowel Augustinus als Calvijn. Wil en noodzaak zijn niet verenigbaar. Calvijn legt die noodzaak op de mens, op een veel dodelijkere en dwangmatige manier dan Augustinus, maar probeert dan de mens te laten geloven dat noodzaak geen dwang is. Hij gebruikt schuilwoorden om zijn zielenhandel goed te laten lijken. Calvijn bracht het juk van de noodzaak zelf door zijn dwangmatige theologie. Het was het monster waarmee hij streed. Het was een bezeten man, en er vielen zelfs doden door zijn regiem. We mogen Calvijn dus niet romantischer voorstellen dan het was. Toch streed hij tegen de wil van de mens, maar de mens moet gewillig tot de kennis gaan. De zee is een beeld van de eindeloosheid ervan. Uw wil geschiede, maar we kunnen de mens niet dwingen. Er moet dus iets vooraf gaan aan het opofferen van de wil. Calvijn's leer heeft dus een missing link, alhoewel hij die in zijn bijbelcommentaar probeert op te vullen.

In het bijbelcommentaar worden de sleutels gegeven voor het slot, het medicijn, nadat eerst Calvijn de mens giftig heeft gebeten. Grote kassa voor Calvijn.

Calvijn wijst erop dat hij zijn basis in Augustinus heeft. Augustinus stelde dat God zijn eigen gaven in ons bekroont. Wij begonnen te geloven, en verkregen barmhartigheid, niet omdat wij getrouw waren, maar opdat wij getrouw zouden zijn, zo zal God ons aan het einde kronen in barmhartigheid en mededogen.

Het eeuwige leven dat aan het einde zal worden genoten zal zeker worden verleend op basis van eerdere verdiensten, maar toch wordt het genade genoemd, omdat het niet door ons eigen vermogen is verworven. Het is vrijelijk gegeven. Het is een geschenk, en daarom genade. Natuurlijk komen daar de grootst mogelijke ongelukken van. De genade leer van Calvijn is totaal uit de hand gelopen, nog meer dan de genade leer van Augustinus, alhoewel in het bijbelcommentaar van Calvijn het dan grotendeels in andere banen gaat, meer genuanceerd. Waarom doet Calvijn zo ? Het is heel abstract.

Voortdurend moet je oppassen bij Calvijn dat je niet op het verkeerde been wordt gezet.

De mens mag niet zo weggecijferd worden dat hij helemaal willoos is, ook niet als hij heeft gezondigd, want dan wordt het wel erg gevaarlijk. Als zelfs het willen een gave van God is dan wordt het corrupt. Ergens moet de mens een instemming geven. God bewerkt het willen naar de wil van de mens. De mens zelf moet altijd de eerste factor zijn, anders is het gedwongen en verkrachting, en dat is wat al die kerkgoden hebben gedaan. En hoe kon dat gebeuren ? Het is heel simpel. De mens at lijken, en kreeg zo alzheimer. Daarom moeten we helaas ook spreken van een alzheimer kerk. Het zijn de dementors die de kerk hebben ingenomen, doordat de mens lijken vrat, vlees at. Men had God's schepping verwoest, en kreeg daarvoor nu het loon. God gaf hen over aan de misleiding, en voor God werd het een jachtsmiddel. God jaagt met de giftige pijlen van geloof en genade, nu, zoals de nieuwe bijbel laat zien. De mens wilde de leugen, en zo gaf God de leugen aan de mens. Calvijn kwam dus als een oordeel. In zijn bijbelcommentaar geeft Calvijn hier degelijk onderwijs over, maar het giftige zaad van de Institutie en de GVW (Gebondenheid en vrijmaking van de wil, 1543, overigens een veel langere titel in het Latijns) zat er nog steeds doorheen, zij het gematigd.

Nu is de mens verkocht, en de kerk is verkocht. Boze geesten heersen over de kerk, hebben de kerk ingenomen. Daarom moet er een nieuwe exodus komen. Er is een nieuwe doleantie. Er is een pad uit de zombie kerk.

'Gij moet plantaardig leren eten, nu, en het eten van lijken afwennen,' spreekt de Heere. Laten we blij zijn dat de Heere nog spreekt. De Heere wil het afvallige volk misleiden, maar zij die naar gerechtigheid snakken wil de Heere tot de waarheid leiden en onderwijzen. Zo leert de oude bijbel ons dit ook. Tot de verleiders wordt een dwaling gezonden, opdat zij de leugen zullen geloven. Zo zullen zij herkend worden. De oude bijbel is hier zeer duidelijk in. Tot hardnekkige zondaren die zich niet willen bekeren van hun

hoogmoed en trots wordt een leugengeest gezonden. Laten we blij zijn dat de Heere ons hier nog voor waarschuwt. De Heere wil niet dat ook maar iemand verloren gaat, maar als ze daar zelf voor kiezen, dan geeft God hen daar aan over.

Het is nu de tijd om over te stappen op plantaardig leven en te stoppen met moorden, opdat gij de geestelijke jacht leert, namelijk de jacht op de zondemacht. Niets anders. Het is geen strijd tegen vlees en bloed. God verlangt geen brandoffers. God wil gerechtigheid zien. Zowel de oude als de nieuwe bijbel zijn hier vol mee.

Stop met zondigen, volk, stop met het belasten van God voor egoïstische doeleinden. Als je nog vlees eet ben je een grote egoïst die geen respect heeft voor God's schepping. Bespaar God alle drogredenen. Ga de bijbel een keer lezen. Leer de grondteksten. Lieg niet meer. Raadpleeg geen vervalste westerlijke vertalingen, maar ga naar de bron.

We zien een onvolwassen Calvijn in de GVW. Hij was nog tamelijk jong. Hij loopt maar te schelden op Pighius, terwijl Pighius een paar belangrijke punten maakt. Maar Calvijn wilde het vlees voor zichzelf bewaren. Calvijn gedraagt zich als een verslaafde. Hij had een temperament. Deze Fransman werd bijna heilig verklaard, maar Calvijn was verre van heilig.

Calvijn was een hele onstabiele man. Daar stond hij om bekend. Hij had veel macht, omdat het een religieuze drugsdealer was.

We begrijpen het sentiment van Calvijn. De mens had de vrije wil misbruikt, en maakte valse wegen tot God. Daarom nam Calvijn het weg. Daarom stelde hij dat alles van God moest komen, niet van de mens. Maar hij ging hierin veel te ver, draafde te ver door. Dat gaf hij zelfs deels toe soms, maar hij noemde het voorzorg. Hij stond open voor betere definities. Die probeerde hij in het bijbelcommentaar te geven. Er is dus een groot verschil tussen de jonge Calvijn en de oudere Calvijn, maar de ideeën van de jonge Calvijn bleven aan hem knagen, en bleven zijn koers bepalen.

Je zou geheel ziek worden van deze trol genaamd Calvijn in de Institutie en de GVW. Onder de druk van Pighius geeft Calvijn toe dat de mens kan kiezen tussen goed en kwaad, maar alleen het corrupte goede, dus het valse goede, en dat moet dan gecorrigeerd worden door God's genade. Calvijn noemt Pighius iemand die van zijn paard tot zijn ezel springt. Calvijn draait zo door met zijn genade leer in de angst voor de corruptie van de mens, maar vergeet daarbij dat ook al is genade belangrijk in een wereld als deze genade ook al snel overmatig kan worden en misbruikt. Calvijn wil alleen het menselijk gevaar zien, niet het gevaar van het al snel bedriegelijke woord genade. En ook dat is weer de gluiperigheid van de mensen.

Calvijn's nadruk op genade en genade-verkiezing geeft zo vrij spel aan het ego. Er wordt zo genade aan het ego verleend, terwijl men tegen het ego moest strijden. Die opdracht had Kaïn gekregen, want de zonde loerde op hem aan de deur. De begeerte van de zonde ging uit naar Kaïn, maar Kaïn moest over de zonde heersen. Calvijn was dus ongehoorzaam aan het Kaïn-bevel van Genesis 4:7, alhoewel hij het dan in het bijbelcommentaar bovenaan de belangrijkste leerregels noemt.

De zonde verschuilt zich in de vrije genade leer. Hoor je de leprechauns hier niet in lachen ? Ze hebben de kerk overgenomen.

In de GVW bespreekt Calvijn het gehele mechanisme van de Institutie in de diepte.

Calvijn baseert zijn gedachtengoed niet alleen maar op Augustinus, maar ook op Paulus : Filippenzen 2:13, want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.

In het Aramees staat er echter dat God het willen en werken aanmoedigt, wat dus iets heel anders is. God dringt ons er op aan om het goede te doen. Logisch. Maar Calvijn gaat vanuit het varkensgrieks dit uitleggen alsof wij niets kunnen willen van het goede, maar dat God ons dan laat willen. Aramees is de eerste grondtaal van het NT sinds Jezus en de discipelen Aramees spraken, en het Grieks is de aanvullende grondtaal. Calvijn gaat helemaal de mist in met Filippenzen 2:13. Toch is het zo dat als je moeite hebt met willen dat je dan toch kunt willen om te willen, en hierin komt God de mens tegemoet, om de wil te richten en te corrigeren, omdat de mens dat wilde. Je kunt willen om te willen. Het gaat niet buiten ons om, anders zou het spooky worden. Maar Calvijn en Augustinus beweren dat het buiten ons om gaat, zodat de bekering God's werk is en niet ons werk.

Het resultaat is dan een zielloos mens, omdat alles 'gemaakt' is. Het is een kunstmatige, gesteriliseerde God. Het is allemaal klinisch. Het werd de fundering voor het oraal-psychiatrische wereldrijk. Calvijn was de Stalin van de jaren 1500, de Stalin van de theologie.

Calvijn stelt dat God de onwillenden gewillig maakt, en de rebellen onderdanig.

We moeten onderscheid maken tussen het oorlogsplan en het heilsplan. God zal alles laten medewerken ten goede, elke knie zal buigen, elke tong belijden, maar God wil dat de mens het zelf wil, dat het vanuit de mens zelf voortkomt. Dit zijn dus twee lagen.

De goede wil, alhoewel die wordt geimiteerd, is onbereikbaar voor de mens in de leer van Calvijn, tenzij God ingrijpt. Alles komt van God's kant. Het gehele menselijke element wordt weggevlakt in de leer van Calvijn tot een steriel, klinisch geheel, gesteriliseerd. Calvijn stelt dat Pighius werkt voor het bordeel van de katholieke kerk. Calvijn draaft veel te veel door. Pighius probeert balans te houden. Pighius probeerde juist een middenweg te vinden tussen katholiek en gereformeerd, en werd daarom ook door katholieken soms aangekeken met een scheef oog.

Pighius beschuldigt Calvijn terecht van slavernij. Pighius legt de vinger op de zere plek. Calvijn predikt genade zonder vrije wil. Iemand die niet het vermogen heeft om te gehoorzamen te dwingen is hetzelfde als een slaaf zeggen dat of dat te doen, terwijl hij geketend in de gevangenis wordt gehouden. Calvijn stelt dan dat we niet gevangen worden gehouden door de tirannie van God, maar door slechtheid van het eigen hart. Hij geeft de zonde veel te veel macht. De zonde heeft niet de macht de wil volkomen weg te nemen. Hij noemt dan ook dat er geen dwang is, maar noodzaak, maar de dwang ligt juist in Calvijn's corrupte redeneringen. Het zijn de redeneringen van een jonge Calvijn, als een jong kind, maar wat altijd min of meer bij hem is gebleven. Calvijn's wortelen waren verrot.

Ik had er een droom over. Het ging over een planeet genaamd Agéda, veel groter dan Rigil Kent, 1,9x groter. Het is een donkere amazone planeet, maar dan van de nakers, oftewel de ondersteuners en voortbrengers van de nephilim, zoals ze in de nieuwe bijbel worden beschreven. Het zijn de dochters der mensen (zie ook Genesis 6). Het is een piratenplaneet. Ze hebben slaven, grote gespierde mannen wiens ego in stand wordt gehouden. Hun begeerte gaat naar deze mannen uit. Zij aanbidden deze mannen, gebruiken hen, en tonen hen de weg des levens niet. Het zijn nephilim-aanbidders. Deze donkere vrouwen zijn dus naker-volk, valse amazones. Ze zijn verslaafd aan mannen. Het is iets van de zondeval. Het is wilsgericht, niet kennisgericht. Ze leven door begeerte. Ze houden de mannen in slavernij, maar volgen de wil van deze mannen. Deze mannen zijn hun goden. Deze mannen zijn hun drugs. Totaal willoos zijn zij als het om deze mannen gaat, want het gaat om de wil van deze mannen die zij in slavernij houden, eerzuchtige mannen, zichzelf verheerlijkende mannen, met protsende lichamen. Deze mannen parasiteren op de vrouwen, die veel dunner zijn. De vrouwen worden dun gehouden, en de mannen dik. Het is als een karikatuur. De mannen zijn aan de steroïden, zoals het vrije-genade-calvinisme geestelijke steroïden is.

Deze vrouwen hebben zich geheel weggecijferd voor de mannen die ze in slavernij houden.

Er is ook een goede kern in de planeet Agéda, de bruine kern, ook een verloren kern van Orion. Deze kern bevat natuursteden en dorpen, en dieper is de wildernis. We spreken dus van een slechte bovenlaag en een goede onderlaag. In de slechte bovenlaag ligt een stad genaamd New Yom, met 141 miljoen inwoners, de hoofdstad van boven-Agéda. Een andere plaats is genaamd Foul.

In de droom was ik in de binnenkern en zag ik mijn eigen huis. Bij de buren was er een groot Maria beeld in de tuin, en ze hadden zachte gordijnen, zeer rustgevend.

Het calvinistische probleem is dus veroorzaakt door planetaire straling, negatieve straling, en het heeft de mensheid behekst. Calvinisme komt in vele vormen. Ook het oraal-psychiatrische wereldrijk, waar de nieuwe bijbel het ook over heeft, en de Nederduits gereformeerde dogmatiek, is een vervormd calvinisme. Het wordt veroorzaakt door de planeet Agéda.

Genade-drugs blaast de mannen op, zodat ze aan de geestelijke steroïden verslaafd raken en hun geestelijke lichaam zo vervormd wordt. Vandaar dat in dromen Calvijn vaak omringd is met gespierde mannen, zijn wachters. Die hebben dus de heksentraining gevolgd, hebben hun rimpels getrained voor geestelijke pensionering. Hag training. Door de rimpels (sixpack, borstpacks, bicepspacks etc.) krijgen ze hun certificaat van geestelijke pensionering, verkopen ze hun zielen aan het werken in het vlees, de slavernij tot het vlees. Ze kunnen dus in het vlees zeer ijverig zijn, en daarvoor worden ze ook beloond in het vleselijke. De rimpels zijn dus hun paspoort.

Calvijn noemt Pighius die hem aanvalt op zijn extremistische vrije-genade-leer zonder vrije wil een blaffende hond. Calvijn haalt alle scheldwoorden uit de kast die hij maar kan vinden. Pighius komt in de ogen van Calvijn regelrecht uit het bordeel van de kerk. Pighius heeft echter potentieel, wat Calvijn niet heeft. Calvijn heeft zijn ziel verkocht. Er is niets meer van Calvijn over. Het zou allemaal de wil van God zijn, buiten Calvijn zelf om, want zo werkt God in de leer van Calvijn. God heeft alles gegeven. We kunnen niet zomaar voor Pighius kiezen en Calvijn wegwerpen, want Calvijn kwam tegen het materialisme en de monopolie van de katholieke kerk. We moeten dus tussen Pighius en Calvijn zijn, want daar is een weg. Die weg wordt beschreven in het bijbelcommentaar van Calvijn, waarin hij iets milder is. Het is en blijft dus een calvinistische weg.

HET GEHEIMENIS IN HET BOS

Hier worden tranen tot zaad,
waardoor er een nieuwe natuur
ontstaat.
IV Werktuigen 6:131

De rivier van bloed leidt tot het bos.
IV Werktuigen 6:135

Een prachtig geheimenis in het bos.
We hebben gezien dat water tot bloed moest worden, want het ego moest afgelegd worden en sterven.
We weten ook vanuit het Woord dat de dood niet het laatste woord zal hebben.

IV Werktuigen in de nieuwe bijbel stelt dat tranen tot zaad zullen worden, en dat de rivier van bloed tot het bos leidt. Het bloedt niet eindeloos door, zegt het Woord, maar alles zal roze worden, en de bloedende morgen zal worden tot een bloemenveld, honing na een wilde nacht.

Ja, de nieuwe bijbel stelt dat bloed terugkeert tot de bloemen.
Het staat niet op zichzelf, maar vertelt een verhaal.

Roze is de kleur van de depressie die loskomt van eerdere dingen en bewustwording van de natuur.
Je voelt nog de brok in je keel als je uit de rivier van bloed komt.
Dan is er heel veel om te verwerken, en het rode moet voortdurend het roze zuiveren, want de roze stad staat op de loer. Er is een verschil tussen het stadse roze en het natuurroze.

Tranen worden tot zaad voor een nieuwe natuur.
Bloei met genoeg groen, oftewel : blijf groeien, stelt de nieuwe bijbel.
Als we alleen maar bloeien en niet groeien, alleen maar alles met roze handschoentjes behandelen, en er is te weinig groen, dan gaat er iets mis. Dan wordt het protserij zonder inhoud. Dan doe je alles voor de vormen, niet de diepte.

Het gaat er niet zomaar om het heilige geestelijke te ontvangen, stelt de nieuwe bijbel, maar om de laatste te ontvangen, oftewel het minste. Daarvoor ga je naar de buitenste duisternissen, laat je de kudde voor alleen, om het verlorene te zoeken.
Je gaat niet achter haantje de voorste aan en eerste de beste.
Je zoekt jezelf geen eer en naam.
Maar je zegt als Petrus : 'goud en zilver heb ik niet, maar wat ik heb geef ik u.'
Zo zal ons visnet bloeien. Dan is het geen aards vissen meer, maar hemels vissen.
Streef er dus naar het geestelijke visnet te ontvangen.
Strek je uit naar het prachtige geheimenis in het bos.

KORTE OVERDENKING

We zijn niet op aarde om te genieten.
We zijn op aarde om te leren en om het werk te volbrengen,
om zo voldoening te hebben.
Het gaat dus om leer- en werk-voldoening.
Veel aards genot is van het vlees,
en allerlei aardse genietzucht.

Geniet van de natuur en van het leven in de diepte zonder dat het afdoet aan je leer- en werkopdracht.
Oppervlak-vermaak is een valstrik.

Ben je op zoek naar God of naar genot ?
Zomaar genot kan schadelijk zijn voor je ziel. Als je van een vrucht neemt, neem dan eerst het schrift op het blad tot je, oftewel het Woord, zodat je er niet teveel van neemt, en niet voortijdig.
Elke vrucht mag alleen volgens de natuurregels groeien en genomen worden. De aarde is vol met overmatige en overmoedige vruchten die vals zijn.

Wees op je hoede. De vreze des Heeren en de lust naar het Woord, de wijsbegeerte en godsbegeerte, is je leidsraad.

HET BOEK ANDERLECH

Het boek Anderlech in de nieuwe bijbel, wat een prachtig hemels visioen is het, aan de mensheid gegeven in deze dagen, voor hen die het hemelse zoeken, de hemelse kennis, voor hen die God en wijsheid begeren.

Telkens weer kun je het lezen, en zal God erdoor tot je spreken. Het is een gave gegeven, voor hen die hiervoor klaar zijn, voor hen die hier op hebben gewacht, voor hen die het geduld ervoor hebben gehad, en die erin hebben volhard. Het boek scheurt het vleselijke en het geestelijke van elkaar los. Je kunt je er niet meer voor verstoppen. Ze prikt overal doorheen. Dat is hoe een ware moeder is. Haar ogen ontgaan niets. Ze praat niet mee met je vlees. Ze is de bewaarder van je ziel.

Het is een ontbrekende schakel in het halssnoer van de mens. Vandaag mag men die geestelijk kopen. Zij zal zich niet als een hoer zomaar geven. Overdenk haar, en gedenk haar, en zoek haar, want alleen de zoekenden zullen haar vinden. Neem geen genoegen met namaak-goud. Velen hebben hun ziel verkocht voor het goud der dwazen en zullen haar zo missen. Je kunt geen twee heren dienen.

Haar ogen gaan uit naar hen die radicaal zijn, die geen compromis met de wereld hebben gesloten. De lauwen veracht ze en zal ze uitspuwen.

Ze roept tot het visnet, want ze is een hemelse visser. Ze wordt niet afgeleid door aardse dingen. Ze zal niet luisteren naar de aardsen, alleen naar hen die het geestelijke zoeken en alles voor haar hebben achtergelaten. Je kunt niks meenemen van je rijkdommen, je macht en je bezit. Ook je populariteit zul je achter je moeten laten. Geef alles op

voor haar. Ga volledig in, en sterf volledig af.

De mensen, de afvalligen, hebben een gouden varken gebouwd in het dal, maar verlaat hen en ga de berg op om haar te zoeken, zoals Mozes. Ontvang de stenen tafelen van de hemelse geboden in je hart. Ga er niet overmoedig mee om zoals Mozes, maar verdiep het. In de wereld is het vlees tot gezagswoord geworden. Daar waarschuwt zij tegen. Zij waarschuwt tegen de onoplettendheid waardoor velen verstrikt zijn geraakt in de warnetten van de wereld. Slangen hebben van hun vlees gegeten. De zwarte mamba heeft op hen gejaagd en hen neergehaald.

Anderlech is een jagersboek om de geestelijke jagers te onderrichten en te waarschuwen. (3:36)

Zij geeft onderricht over hoe de jachtwapens te maken, en naar welke plaatsen je hiervoor moet gaan. Zo mag je het boek toetsend met een open hart lezen. Ook wordt de mens opgeroepen om anderen hierin te onderwijzen. Deel haar met anderen. (3:41).

Hiervoor moeten we leren het geestelijke van het vleselijke te onderscheiden. Ze spreekt over de vele gevaren die de geestelijke jagers bedreigen. Daarom roept zij op tot overdenking en scholing. (3:43)

Het gaat erom dat men zich leert beheersen en niet valt voor de lokstrategieën van de tegenstander. Het gaat erom dat men leert geleid te worden. Vandaar dat het Woord een jachtmeesteres is. Hierin moeten we oog krijgen voor de diepte, want oppervlakte-vermaak is een vurige pijl door de vijand op ons afgeschoten. Diepte is het schild. Voor diepte moeten we de vertraging ingaan, want de mensheid gaat te snel. Voor diepte moeten we de zonde en de ellende ervan onder ogen komen, de grootte ervan, en oppassen het niet af te dekken met allerlei schuiltermen om het geweten te doven. (zie hoofdstuk 4)

Vanwege de vele gevaren van afleiding gaan we het belang van wedergeboorte inzien, het belang om terug te keren tot de jachtmoeder. Zoonschap ontstaat alleen door de exegese, de schriftuitleg, waartoe we naar de mijnen moeten gaan, de holen en de grotten, en ons bewust worden van de prisma's die onze gedachten en begeerten beïnvloeden. We leren hier ook het belang van de voorhangsels, omdat we niet zomaar God kunnen zien. Dan zouden we sterven.

We leren hier dat het Woord op zich dood is, tenzij het tot vruchtbaarheid wordt gebracht. Alleen de hemel kan het Woord vruchtbaar maken. (4:51)

Vandaar dat het zoonschap ook nergens komt zonder de hongergelofte, want alleen de hongerbelofte zal de mens los kunnen snijden van de vraatzucht van de stad, de tafelschuimerij. Hongerstrijders zijn harde werkers, kinderen van de holen en grotten. (4:55)

Hierin moet de zoon wachten op zijn roeping, en niet voor haar uit gaan. (5:26) Het komt aan op een worsteling met het zwijn. Zo kan men ontkomen aan de danaidische opdracht van het vlees om water naar de zee te dragen, water te scheppen voor eeuwig in bodemloze vaten, opdat het werk van God niet voleindigd wordt, want dat is iets wat het vlees vreest. Het vlees probeert zich zo dus veilig te stellen. Het boek Anderlech is meedogenloos uitgezonden tot dit beest.

Om hierin niet af te dwalen moet men tot vergeestelijking komen. Het boek sluit af met de oproep tot mijnenwerk, vuilverwerking en de geestelijke vissersopdracht, het heen en weer gaan over de hemelse ladder.

ZONDAG 1

Naar Zijn Reine Leer is een hervormd-gereformeerde catechismus-verklaring, uit 1981. De predikant R. van Kooten predikt over zondag 1. Hij stelt dat we eerst eigendom van onszelf zijn en door geboorte eigendom van de aardse biologische ouders, maar door de wedergeboorte worden we eigendom van God. De Heere breekt de banden van de slavernij, stelt van Kooten. Dat is het pad waarop we moeten gaan. Hij stelt dat als we eigendom van de Heere zijn geworden dat we niks meer over onszelf te zeggen hebben. We zijn met lichaam en ziel, met huid en haar van God. We hebben geen zeggenschap meer over onszelf.

De predikant merkt op dat velen het daar moeilijk mee hebben, dat velen wel godsdienstig willen zijn, maar eigen heer en meester willen blijven. Zij hebben nog niet veel van de hemelse slavernij begrepen. Terecht wijst hij op het zoonschap. Wij moeten volledig God's eigendom worden, voor altijd. Hij wijst erop dat we niet alleen maar moeten willen om naar de hemel te gaan. Er moet dus hier al iets gebeuren. God zal ons helpen.

In het Leerhuis is een catechismus verklaring van de gereformeerde gemeenten. P. Blok stelt in zijn verklaring van zondag 1 dat de staat van de mens op weg naar de eeuwigheid onderzocht moet worden, en dat de Heere dat doet door de prediking van het Woord. Er mag hierin geen uitstel zijn. P. Blok stelt dat God verloste uit het geweld van de duivel. God wierp toen de zonde in de zee van vergetelheid. Er moest hiervoor wel bloed vloeien. Dan heb je een getuigenis.

Als de voorouders, zoals ook Kersten, het hebben over het offer van de zoon van God, dan moeten we dat als een voorbeeld zien, want wij moeten dit offer zelf offeren, en dat is ons gehele

leven. Dat is ook waar zondag 1 op wijst.

Wij staan niet boven onze heer en meester. Wij moeten daar ook doorheen, in de voetsporen van het lam.

J.G. Feenstra wees in zijn bespreking van zondag 1 op het gevaar van de dode verstandsrichting en het gevaar van de ziekelijke gevoelsrichting. En zo is het geliefden : Wees nuchter en waakzaam, want juist hierin is de duivel als een brullende leeuw en ook als een engel des lichts. Op dit punt is de gemeente gevallen. Feenstra waarschuwde voor het grote kwaad. De zonde had de mens bedrogen.

G. Th. Rothuizen wijst daarom op Hooglied 6:13 in zijn bespreking van zondag 1 : ‘Wend u, wend u, gij Sulammitische, wend u, wend u, dat wij u bezien.’

Het gaat dus niet erom dat alles al volbracht en volkomen is in het werk des Heeren, maar dat wij het moeten verdiepen. Zoals er een spanning ligt tussen het ‘alreeds’ en ‘nog niet’, zo is er ook een spanning tussen het heilsfeit en het ervaringsfeit.

Dut dus niet in, geliefden, maar bega de gehele weg tot het beloofde land. Dat is om strategische redenen geen rechtstreekse weg, maar een omweg.

TUSSEN VRIJE EN DODE LETTER

In de Nederlandse kerkgeschiedenis ligt de strijd tussen Woelderink en I. Kievit omtrend de gereformeerde bond. We zien een verbondsmatige Woelderink en een bevindelijke I. Kievit.

Woelderink riep in Het Doopsformulier (1938) de mens op om te ontwaken, niet te slapen. Hij hamerde op het amalgaam van geloof en levensheiliging, als het Elim. Hier was de bron van levend water. (p. 376)

De mens was niet geroepen tot genieten maar tot strijd. Zeer terecht stelde Woelderink dit. Volgens Woelderink bestond het leven uit het ontrukt worden van de macht van de zonde, wat strijd tegen de zonde inhield. Ja, natuurlijk. Het zou niet best zijn als een predikant iets anders zou beweren.

Woelderink stelde ook dat we achter de macht van de zonde en haar verleiding de duivel moeten waarnemen, anders lopen we gevaar in te dutten. We mogen daarom niet te gemakkelijk over de duivel denken, en moeten hem vrezen. Natuurlijk, want er ligt gevaar, groot gevaar. Woelderink waarschuwde voor de vadsige ledigheid, ook in het hiernamaals, en wees op het rusteloos grootmaken van God, want hierin zou ons doel zijn, in het verheerlijken van God, niet in onze zaligheid.

Woelderink had het over de vaste waarborg van de doop. (p. 371) Hij had een hekel aan hiërarchische spelletjes. Hij wees op geloof en godsvrucht, en voorzichtig te zijn met nieuwe openbaringen. Hij zag profetische bewegingen die de mens op sleeptouw namen, op hoge golven meesleurden, en dat deze mensen dan onderworpen werden aan machtige mannen die als middelaars werden, zoals de heiligenverering in de katholieke kerk, ook al was het dit keer protestants. Hij deed dan zijn handen voor zijn ogen. (zie de gevaren der doperse geestesstroming, 1940)

Hij klaagde erover dat de mens zo werd losgesneden van het Woord. Wat hem stoorde was dat ze geen kritiek konden verdragen. Hij noemde het ondragelijke tirannie, gebrek aan ootmoed en liefelijke zelfverloochening. Zij waren als de Egyptenaren die de Israelieten onder de gesel hielden. Deze profeten moesten alles keuren. Het was ideologie in plaats van gehoorzaamheid. Het idee van vrijheid in Christus sprak Woelderink meer aan, en hij vond het daar niet, en was er teleurgesteld over. Hij zag gebrek aan vreze des Heeren als één van de hoofdoorzaken. (Het Doopformulier p. 370) Hij noemt het één van de grootste rampen waar een kind in kan opgroeien.

We zien Woelderink schoppen en trappen tegen het inwendige Woord vanwege het vele misbruik, en we zien hem de nadruk leggen op het uitwendige Woord.

Er is zowel een gevaar van de dode letter als de vrije letter.

Overal vormen zich clans rondom dit verschijnsel.

Thomas Boston haalde in zijn bespreking van het genade verbond de tekst uit Genesis na de verdrijving van Adam aan : ‘Opdat hij niet worde zoals Onzer een.’ Hoe vaak behandelen mensen zo elkaar wel niet ? Je moet in het juiste kerkje zitten om de mens te behagen, anders hoor je er niet bij. Je moet het over het juiste clanwapen hebben. Dat moet je aanbidden, anders lig je er buiten. Andere vormen niet getolereerd.

Natuurlijk moet je het verdienen. Als we het over het genade verbond hebben gaat het niet buiten je om. Er is hoger verdienen en lager verdienen. Je kunt het niet verdienen door en naar het vlees. Maar hoe dan ook moet je het verdienen, anders is het ook niet meer bijbels. Strijdt om in te gaan. Het komt je niet aanwaaien, al gij luien en laffen die dit soort dingen hebben verzonnen, en dan ook nog bijbelteksten ervoor aandraaien, misvertaald en uit het verband gerukt. Wij predikanten kunnen en mogen niet zwijgen. Wij hebben door de Heere een pen aangereikt gekregen en kunnen dat niet weigeren. Dan zouden wij ook bloed aan onze handen hebben als we niet zouden schrijven.

Boston stelt dat het niet om het zienlijke gaat, maar om God. Telkens weer moeten we niet kiezen voor het aangename, maar voor de geboden van God. Ook moeten we niet kiezen voor winst, maar voor de geboden van God. Ook moeten we niet gaan voor het goedkope, maar voor de geboden van God.

Wij kunnen hierbij opmerken : God moet wel Kennis zijn, anders zou de mens het kunnen misbruiken. Waar kennis wordt tot domweg geloven en vrije genade gaat alles mis. Het mensenvlees, juist ook het religieuze mensenvlees, is zeer sluw.
